

RETEN I LYNGBY DOM

afsagt den 7. maj 2021

Sag BS-

H
(advokat Christian Skovgaard)

mod

Arbejdsmarkedspension (herefter A-pension)
(advokat Jesper Ravn)

Denne afgørelse er truffet af konstitueret dommer Martin Nyvang.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 18. juni 2020, vedrører krav på ægtefællepension.

Sagsøgeren, H, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, A-Pension, skal anerkende, at sagsøger, H, har krav på udbetaling af fulde ydelser i ægtefællepension, og skal efterbetale de manglende beløb med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Sagsøgte, A-Pension, har fremsat påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

Der er ikke afgivet forklaringer under sagens behandling.

Parternes synspunkter

H har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Det gøres gældende, at sagsøger er berettiget til de fulde ydelser i ægtefællepension. Det følger således af pensionsvilkårenes § 11, stk. 1 (bilag A), om retten til ægtefællepension, at ægtefællen har ret til ægtefællepension, når et medlem afgår ved døden forudsat 1) ægteskabet har varet mindst 3 måneder, 2) ægteskabet er indgået før invalidepensionering og 3) ægteskabet er indgået før alderspensionering.

Sagsøger opfylder ubestridt disse betingelser og er dermed berettiget til udbetaling af ægtefællepension.

Videre gøres det gældende, at der hverken af vilkårene for hendes afdøde ægtefælles pensionsordning, vilkårene for afdødes skilsmisse med en tidligere hustru (bilag 5) eller enkepensionsloven er regler, som kan føre til andet resultat.

Det følger af § 11, stk. 2, om separation og skilsmisse at *"I tilfælde af separation eller skilsmisse finder de til enhver tid gældende regler i lovgivning om bevarelse af ægtefællepensionsret ved separation og skilsmisse anvendelse for ægtefæller til såvel et mandligt som et kvindeligt medlem."*

I ægtefællepensionslovens § 15 er det anført, at:

"Lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse ophæves, men finder fortsat anvendelse for fraskilte hustruer, der har bevaret ret til enkepension på grundlag af en skilsmisse meddelt før lovens ikrafttræden. Stk. 2. § 6, 2. pkt., finder anvendelse for fraskilte hustruer, der på ny indgår ægteskab efter lovens ikrafttræden."

Videre er det i ægtefællepensionslovens § 17 anført, at:

"Denne lov medfører ingen ændring i den ret til bevarelse af ægtefællepension, som nogen efter en pensionsordning havde ved lovens ikrafttræden".

Spørgsmålet er således, om ægtefællepensionen efter afdøde skulle deles med den tidligere hustru efter reglerne i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse (Enkepensionsloven). Dette bestrides.

Det fremgår af enkepensionslovens § 2, at:

"Når ægteskabet efter at have bestået i mindst 5 år opløses ved skilsmisse, og der efter skilsmissen skal påhvile manden pligt til at yde bidrag til hustruens underhold, bevarer hun sin ret til enkepension. Ægtefællerne kan dog aftale, at hustruen ikke skal bevare sin pensionsret, hvilket da skal fremgå af dommen eller bevillingen. Hustruens ret berøres ikke af, at der ved aftale eller i medfør af §§ 52-53 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning sker ændringer af aftale eller afgørelse om bidragspligt eller bidragets størrelse"

Videre fremgår det af enkepensionslovens § 2, stk. 2, at:

"Såfremt mandens pligt til at yde bidrag til hustruens underhold er tidsbegrænset, er hustruen kun berettiget til at oppebære enkepension i samme tidsrum"

Baggrunden for bestemmelsen i stk. 2 var et ønske om, at bidraget og retten til enkepension havde sammenhæng.

Sagsøgers afdøde ægtefælle blev skilt fra sin tidligere hustru i henhold til dom af 4. juli 1985 (bilag 5) og pålagt bidragspligt "indtil videre", ligesom det fremgik, at den tidligere ægtefælle bevarer ret til enkepension "i henhold til loven".

Da afdødes tidligere ægtefælle ikke i henhold til vilkårene for skilsmissen har været tilkendt tidsbegrænset bidrag, vil retten hertil allerede af den grund bortfalde, når bidragets tidsmæssige udstrækning ophører, jf. enkepensionslovens § 2, stk. 2.

I afgørelse af 13. april 2011 fra Statsforvaltningen (bilag 1) er det anført, at den fraskilte ægtefælles ret til bidrag aftrappes og ophører i maj 2013, hvorfor grundlaget for en deling af ægtefællepensionen bortfaldt, jf. enkepensionslovens § 2, stk. 2. Såfremt der tilkendes ægtefællepension til den fraskilte hustru, vil dette stille hende bedre end vilkårene for skilsmissen.

Der har ikke været tale om en tidsubegrænset bidragspligt, allerede fordi der med formuleringen "indtil videre" indikeres, at det netop ikke er uden begrænsning. Modsat ses det i en sag, der lå til grund for U.1982.786, at indeholde vilkår om, at "Sagsøgte pålægges bidragspligt over for sagsøgeren uden tidsbegrænsning." Denne formulering adskiller sig væsentligt for formuleringen af vilkårene i dommen af 4. juli 1985.

Dette understøttes også af, at det fremgår af cirkulæreskrivelse nr. 137 af 26. september 1989 om aftrapning af ægtefællebidrag:

"Er der før 1. oktober 1989 truffet bestemmelse om tidsubegrænset bidragspligt, vil bidraget i almindelighed blive aftrappet og bortfalde, når der er betalt bidrag i en periode på 8-10 år. I tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder, jf. III, 5, vil man dog først påbegynde aftrapning, når der er betalt bidrag i en periode, der overstiger samlivets varighed."

Videre fremgår det af cirkulæreskrivelse nr. 82 af 5. maj 1968 om betydningen af tidsubegrænset bidragspligt, at:

"I sager om bidrag til en ægtefælles underhold, hvor bidragspligten ikke i skilsmisdommen eller -bevillingen er tidsbegrænset, følger justitsministeriet den praksis i almindelighed på begæring af den bidragspligtige at lade bidraget aftrappe og senere bortfalde, når der er betalt bidrag i en periode, der overstiger samlivets varighed."

Afdøde indgik ægteskab med den tidligere ægtefælle i 1961 og blev skilt ved dom af 1985, hvorfor ovenstående ville føre til, at bidraget selv, hvis det var betegnet tidsubegrænset i vilkårene ville bortfalde i 1999, hvor der har været betalt bidrag i en periode, der overstiger samlivets varighed.

Afdødes tidligere ægtefælle ville således heller ikke i tilfælde af tidsubegrænset efter regler og praksis være berettiget til bidrag i 2018, hvorfor der hverken efter formålet med eller ordlyden af § 2, stk. 2, bør være ret til enkepension for afdødes tidligere ægtefælle.

Da afdødes tidligere ægtefælle på intet tidspunkt er stillet et tidsubegrænset bidrag i udsigt, og denne konkret er ophørt, er der ikke krav på ægtefællepension. Dette synes fraskilte ægtefælle heller

ikke at have haft forventning om.

Statsforvaltningens afgørelse af 13. april 2011 er således blot en udfyldning af det vilkår, som gjaldt fra start, nemlig at der ikke var tale om en tidsubegrænset bidragspligt, og ikke en ændring i den forstand, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Endelig gøres det gældende, at det følger af Enkepensionslovens § 2, stk. 8, at der kan betales med frigørende virkning til enken, hvis der ikke er anmeldt krav fra den fremskilte ægtefælle.

Sagsøgte har ikke fremlagt dokumentation for en sådan anmeldelse, endsi­ge at den fraskilte ægtefælle i øvrigt er berettiget efter loven, herunder ikke har indgået nyt ægteskab, jf. § 2, stk. 4, hvorfor det også af den grund er uberettiget at dele ydelserne.

Sagsøgtes dækningstilsagn:

Selv hvis Retten måtte komme frem til, at enkepensionen efter reglerne skal deles med afdødes tidligere ægtefælle, så gøres det gældende, at sagsøger har modtaget et tilsagn på, at pensionen ikke skal deles, som hun kan støtte ret på.

Sagsøger kontaktede advokat for afklaring af spørgsmål vedrørende deling af ægtefællepension, jf. den nærmere beskrivelse herom i Ankenævnet for Forsikrings kendelse (bilag 4). Ifølge den tidligere advokat var det klart, at ægtefællepensionen ikke skulle deles, men for en ordens skyld blev sagsøgte anmodet om en bekræftelse herpå ved mail af 17. august 2018 (bilag 2). I mailen blev sagsøgte spurgt specifikt til et spørgsmål om delingen med anmodning om at få en bekræftelse. Det fremgår blandt andet af mailen:

*"Jeg beder jer venligst bekræfte, at Ekshustru
IKKE vil modtage enkepension efter A
"*

Vedlagt mailen var desuden afgørelsen fra Statsforvaltningen (bilag 1) med relevante oplysninger om tidligere ægteskab, bidragspligt mv.

Sagsøgte bekræftede ved en pensionsrådgivers mail af 20. august 2018 (bilag 6) henvendelsen, hvoraf det blandt andet fremgår:

*"På baggrund af den vedhæftede afgørelse fra
Statsforvaltningen Hovedstaden med tillæg af 13. april
2011 til bidragsafgørelse, kan vi herved bekræfte, at*

Ekshustru   IKKE er berettiget til at modtage
ægtefællepension efter   A   ."

Sagsøgers korrespondance med sin daværende advokat fremlægges som bilag 7. Efter formulering og kontekst er der ved mailen af 20. august 2018 givet et tilsagn, dvs. et løfte/en garanti om, at pensionen ikke skulle deles. Dette tilsagn gentages i sagsøgte's brev af 24. september 2018 (bilag 3) efter, at forsikringstageren gik bort den 11. september 2018, hvorfor sagsøgte er bundet heraf og ikke mange måneder efter kan trække løftet tilbage og dele pensionen, som meddelt i brev af 2. november 2018 (bilag 8). Dette følger af både aftaleretlige og forsikringsretlige regler og principper.

Sagsøger har derudover modtaget tilsagnet fra sagsøgte såvel som de løbende ydelser i god tro, og der er der ikke forhold, regler eller praksis, som kan begrunde, at sagsøger ikke kan støtte ret på et sådan dækningstilsagn. Derudover har sagsøger indrettet sig herpå, uagtet at det ikke er et krav for at kunne støtte ret på et tilsagn.

Derudover gøres det gældende, at Ankenævnet for Forsikring i kendelse nr. 93.852 af 2. oktober 2019 (bilag 4) kom frem til, at sagsøgte er bundet af tilsagnet, og at sagsøger derfor har krav på fulde ydelser. Som fagspecifikt klagenævn skal der væsentlige holdpunkter til at tilsidesætte denne vurdering.

Sagsøgers krav efter øvrige erstatningsretlige regler:

Såfremt Retten kommer frem til, at ægtefællepensionen skal deles, gøres det gældende, at der udover reglerne om dækningstilsagn ovenfor, også efter de almindelige regler om erstatning uden for kontrakt er krav på fulde ydelser.

Sagsøgte har anført, at tilsagnet skulle være en fejl, men at afslag på fulde ydelser baseres på et synspunkt om, at der ikke skulle være lidt et tab, men alene skuffede forventninger. Dette bestrides. Helt afgørende er det, at der i nærværende sag – i modsætning til U.1996.200/2 – er tale om et tilsagn givet på baggrund af en konkret henvendelse, og at sagsøger har indrettet sig herpå, hvorfor der ikke længere er tale om skuffede forventninger, men et formueretligt tab.

...

A-Pension har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Spørgsmålet om Ekshustrus ret til enkepension

A-Pension gør overordnet gældende, at skilsmissevilkårene indebærer, at Ekshustru bevarer sin ret til enkepension uden tidsmæssig begrænsning, og at enkepension efter afdøde derfor skal deles mellem H og Ekshustru .

Det fulgte af § 11 i pensionsvilkårene tilknyttet regulativet for A-Pension (daværende MP Pension), som afdøde var omfattet af, at det var de til enhver tid gældende regler om bevarelse af ægtefællepensionsretten ved skilsmisse, der fandt anvendelse for forsikringen, jf. bilag A "Pensionsvilkår – regler og paragraffer – april 2018":

"Stk. 2. Separation og skilsmisse

I tilfælde af separation eller skilsmisse finder de til enhver tid gældende regler i lovgivning om bevarelse af ægtefællepensionsret ved separation og skilsmisse anvendelse for ægtefæller til såvel et mandligt som et kvindeligt medlem."

Spørgsmålet om, hvorvidt Ekshustru er berettiget til enkepension afhænger derfor af, om hun i henhold til gældende lovgivning er berettiget til enkepension.

Idet afdøde og Ekshustru blev skilt i 1985, er hendes ret til ægtefællepension reguleret af lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse (ægtefællepensionsloven – lov nr. 484 af 7. juni 2006). Lovens overgangsbestemmelse i § 15 angiver, at den tidligere gældende enkepensionslov (lov nr. 102 af 14. marts 1941) fortsat fandt anvendelse for fraskilte hustruer, der har bevaret ret til enkepension på grundlag af en skilsmisse meddelt før lovens ikrafttræden.

Ekshustrus ret til enkepension er derfor reguleret af § 2, stk. 1, i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse, som affattet ved lov nr. 261 af 4. juni 1969, hvoraf fremgår:

"§ 2. Når ægteskabet efter at have bestået i mindst 5 år opløses ved skilsmisse og der efter skilsmissen skal påhvile manden pligt til at yde bidrag til hustruens underhold, bevarer hun sin ret til enkepension. Ægtefællerne kan dog aftale, at hustruen ikke skal bevare sin pensionsret, hvilket da skal fremgå af dommen eller

bevillingen. Hustruens ret berøres ikke af, at der ved aftale eller i medfør af §§ 52-53 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning sker ændringer af aftale eller afgørelse om bidragspligt eller bidragets størrelse. (min fremhævning).

Betingelserne for at opnå enkepension som fraskilt hustru er således, at 1) ægteskabet skal have bestået i mindst 5 år, og 2) afdøde skal have pligt til at yde bidrag til ekshustruens underhold (bidragspligt).

Ekshustru og afdøde var gift fra 1961 til 1985, hvorfor 5-års betingelsen er opfyldt. Samtidig gør A-Pension gældende, at Ekshustru har en tidsubegrænset ret til bidrag fra afdøde, hvorfor også den 2. betingelse om bidragspligt er opfyldt, jf. nedenfor.

Afdøde og Ekshustru blev separeret ved Retten i Glostrups dom af 29. marts 1984, og afdøde blev i den forbindelse pålagt bidragspligt over for Ekshustru "indtil videre" (bilag 5).

Under den efterfølgende sag om skilsmisse, anlagt af afdøde, nedlagde han påstand om skilsmisse på separationsvilkårene, og at Ekshustru bevarede sin ret til enkepension i henhold til loven. Ekshustru erklærede sig enig i påstanden, og retten fandt – i overensstemmelse med påstanden – i dommen af 4. juli 1985 (bilag 5), at ægteskabet blev opløst under vilkår af:

"at sagsøger pålægges bidragspligt over for sagsøgte indtil videre, at sagsøgte bevarer sin ret til enkepension i henhold til loven."

Formuleringen med "indtil videre" var på tidspunktet for udfærdigelsen af skilsmissebevillingen ikke usædvanlig og fulgte dengang netop Justitsministeriets rådgivning til statsamterne om, at et aftalt underholdsbidrag skal være af en vis beløbsmæssig størrelse eller skal være aftalt "indtil videre" for, at det kan antages, at enkepensionsretten må anses for bevaret.

Dette kommer til udtryk i Højesterets dom af 15. december 1987 (U.1988.127H), hvor Justitsministeriet i forbindelse med sagen afgav en udtalelse, der belyser spørgsmålet (dommen er kommenteret af Bent Unmack Larsen i U1989B.31 "Om enkepensionsret efter skilsmisse Kommentar til en højesteretsdom, UfR 1988.127").

I sagen blev et ægtepar skilt på vilkår af, at manden betalte et (symbolsk) fast bidrag til hustruens underhold på 10 kr. om måneden. Det var ligeledes aftalt, at bidraget ikke "var undergivet

overøvrighedens bestemmelse", og derfor ikke kunne ændres af statsamtet. Højesteret fandt, at bidraget ikke indebar nogen reel pligt for den fraskilte mand til at yde bidrag til hustruens underhold, hvorfor hustruen ikke i medfør af enkepensionslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., havde bevaret sin ret til enkepension.

Faktum i U.1988.127H adskiller sig fra nærværende sag, men det fremgår, at der til brug for højesteretssagen blev indhentet yderligere oplysninger i form af bl.a. en skrivelse af 23. september 1986 fra Justitsministeriet, familieretsdirektoratet. Heraf fremgår det bl.a., at underholdsbidraget skal være af en vis størrelse eller skal være aftalt "indtil videre" for, at det kan antages, at enkepensionsretten må anses for bevaret. Af skrivelsen fremgår bl.a. (skrivelsen er gengivet i U.1988.127H):

"Spørgsmålet om bevarelse af enkepensionsret har i flere tilfælde været forelagt Justitsministeriet (nu familieretsdirektoratet) i forbindelse med statsamternes udfærdigelse af bevilling til skilsmisse, idet ægtefællerne skal være enige om enkepensionsretten, jfr. ægteskabslovens § 42, stk. 2, jfr. § 54.

Justitsministeriet har i nogle tilfælde efter forelæggelse af spørgsmålet for lønnings- og pensionsdepartementet udtalt, at man ikke har kunnet tiltræde, at der udfærdiges bevilling på de af parterne begærede vilkår om underholdspligt og enkepensionsret, jfr. ægteskabslovens § 42, stk. 3.

Aftaler mellem ægtefæller om pligten til at betale hustrubidrag samt om størrelsen heraf har undertiden givet anledning til tvivl for så vidt angår spørgsmålet, om adgangen til enkepension efter skilsmissen er bevaret.

Under et kursus for statsamtsjurister i 1971 gav justitsministeriet udtryk for den opfattelse, at retten til enkepension i princippet alene er afhængig af, om der påhviler manden bidragspligt. I et tilfælde, hvor ægtefællerne havde aftalt, at manden skulle have bidragspligt i 5 år, men hvor bidragets størrelse endeligt aftaltes til 0,00 kr. i hele perioden, lagde ministeriet vægt på, at bidragspligten - ganske vist kun under helt exceptionelle omstændigheder - kunne aktualiseres efter ægteskabslovens § 52, hvorfor man fandt, at retten til enkepension blev bevaret."

Praksis var således på dette tidspunkt, at retten til enkepension i princippet alene var afhængig af, om der påhvilede manden

bidragspligt. Senere har ministeriet ifølge udtalelsen af 23. september 1986 fulgt en anden praksis i sin rådgivning af statsamterne, nemlig at et aftalt underholdsbidrag skal være af en vis størrelse eller skal være aftalt "indtil videre" for, at det kan antages, at enkepensionsretten må anses for bevaret. Det følger således videre af udtalelsen:

"Justitsministeriet har dog i flere tilfælde efter 1971 givet udtryk for, at et hustrubidrag, hvis størrelse endeligt er aftalt til 0,00 kr., ikke findes at indebære nogen reel pligt for en fraskilt mand til at yde bidrag til hustruens underhold.

Familieretsdirektoratet har således de senere år, når spørgsmålet om udfærdigelse af bevilling til skilsmisse på nærmere aftalte vilkår om underholdspligt og enkepensionsret har været forelagt ministeriet, fulgt den praksis, at aftalte bidrag, for at enkepensionsretten må anses for bevaret, enten skal være af en vis størrelse, eller at et bidrag, som f.eks. er aftalt til 0,00 kr., skal være aftalt »indtil videre«, således at statsamtet, såfremt hustruen efterfølgende anmoder herom, kan pålægge manden at betale bidrag." (min fremhævning).

Justitsministeriet angav således til brug for Højesterets dom, at et aftalt underholdsbidrag skal være af en vis størrelse eller skal være aftalt "indtil videre" for, at det (med sikkerhed) kan antages, at Enkepensionsretten må anses for bevaret.

På linje med Justitsministeriets udtalelse gengivet i dommen, var det i bevillingen af skilsmissen i dommen af 4. juli 1985 (bilag 5) netop et vilkår om, at afdødes bidragspligt gælder "indtil videre". Dette taler i sig selv for, at hensigten med vilkårene var, at Ekshustru skulle bevare sin enkepension, og understøttes videre af vilkåret om, at "sagsøgte bevarer sin ret til enkepension i henhold til loven".

Formuleringen af skilsmissevilkårene i dommen af 4. juli 1985 (bilag 5) stemmer således overens med Justitsministeriets praksis for, hvornår enkepensionsretten må anses for bevaret, og A-Pension gør på den baggrund gældende, at Ekshustru har ret til enkepension efter afdøde.

Det bemærkes, at Københavns Overpræsidium den 14. oktober 1985 fastsatte ægtefællebidragets størrelse til 4.500 kr. månedligt med virkning fra den 4. juli 1985 og indtil videre (bilag 1).

Der findes i øvrigt ikke i sagen at være holdepunkter for, at vilkårene

skal fortolkes anderledes, og at det ikke skulle have været hensigten at bevare Ekshustrus ret til enkepension. Tværtimod indikerer ordvalget med "indtil videre" at bære præg af, at parret var opmærksomme på statsamternes praksis, og retsvirkningen af at medtage denne formulering (at retten til enkepension blev bevaret).

Efter den dagældende ægteskabslovs § 53, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 256 af 4. juni 1969), ville dommen af 4. juli 1985 (bilag 5) alene kunne ændres ved ny dom. Også dette indebærer, at formuleringen "indtil videre" må anses som en tidsubegrænset ret til bidrag, når pligten alene kunne ændres ved ny dom.

Statsforvaltningens ændring af bidragspligtens størrelse berører ikke retten til enkepension

H har anført, at Statsforvaltningens afgørelse af 13. marts 2011 medfører, at grundlaget for enkepension til Ekshustru er bortfaldet. Dette bestrides.

Statsforvaltningen har i medfør af ægteskabslovens § 50, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007), bemyndigelse til at fastsætte bidragets størrelse, mens retten eller parterne kan fastsætte bidragspligtens varighed, herunder om bidragspligten skal gøres tidsbegrænset:

"§ 50. Indgår ægtefællerne ikke selv aftale herom, afgør retten spørgsmålet om bidragspligt, herunder spørgsmålet om pligtens varighed, medens statsforvaltningen fastsætter bidragets størrelse." (min fremhævnings).

Den 13. marts 2011 bestemte Statsforvaltningen (bilag 1) i overensstemmelse hermed, at bidraget til Ekshustru kunne nedtrappes, således at bidragspligten bortfaldt den 1. november 2013.

Afgørelsen blev truffet i medfør af den dagældende ægteskabslovs § 53, stk. 2, hvorefter en af statsforvaltningen truffet afgørelse om bidragets størrelse kan ændres af statsforvaltningen, såfremt omstændighederne taler derfor.

Statsforvaltningen henviste i sin afgørelse af 13. marts 2011 (bilag 1) til cirkulæreskrivelse nr. 137 af 26. september 1989 om aftrapning af ægtefællebidrag, og refererer i den forbindelse til retningslinjerne for aftrapning af en tidsubegrænset bidragspligt. Statsforvaltningen ses således korrekt at have lagt til grund, at afdødes bidragspligt var tidsbegrænset.

Det følger af § 2, stk. 1, sidste pkt. i enkepensionsloven fra 1941, at den fraskilte hustrus ret til enkepension ikke berøres af, at der ved aftale eller i medfør af §§ 52-53 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning sker ændringer af aftale eller afgørelse om bidragspligt eller bidragets størrelse:

"§ 2. Når ægteskabet efter at have bestået i mindst 5 år opløses ved skilsmisse og der efter skilsmissen skal påhvile manden pligt til at yde bidrag til hustruens underhold, bevarer hun sin ret til enkepension.

Ægtefællerne kan dog aftale, at hustruen ikke skal bevare sin pensionsret, hvilket da skal fremgå af dommen eller bevillingen. Hustruens ret berøres ikke af, at der ved aftale eller i medfør af §§ 52-53 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning sker ændringer af aftale eller afgørelse om bidragspligt eller bidragets størrelse. (min fremhævning).

Det må herefter lægges til grund, at efterfølgende ændringer, der måtte finde sted med hensyn til forpligtelsen til at svare bidrag til den fraskilte hustru, ikke får indflydelse på hendes pensionsmæssige stilling.

Det forhold, at Statsforvaltningen den 13. marts 2011 (bilag 1) således bestemte, at bidraget bortfaldt den 1. november 2013, er således uden betydning for Ekshustrus pensionsmæssige stilling.

På den baggrund gør A-Pension sammenfattende gældende, at Ekshustru er berettiget til enkepension efter afdøde, og at denne skal deles med H i forhold til det antal påbegyndte år, hvor de har været gift med afdøde, jf. A-Pensions afgørelse af 2. november 2018 (bilag 8).

Ad. fejlskrift

Indledningsvis anerkender A-Pension, at selskabet fejlagtigt – på H's daværende advokats konkrete spørgsmål – den 20. august 2018 (bilag 6) oplyste hendes daværende advokat om, at der ikke skulle ske deling af ægtefællepensionen mellem H og Ekshustru.

Det anerkendes tillige af A-Pension, at selskabet samtidig og fejlagtigt foretog den første udbetaling af ægtefællepension for oktober måned (fra dødsfaldstidspunktet og frem) baseret på den fulde ægtefællepension.

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det herefter gældende, at ankenævnets kendelse, hvorefter A-Pension skulle være bundet af dækningstilsagnet ved besvarelsen i mail af 20. august 2018 (bilag

6) samt brev af 24. september 2018 (bilag 2), og skulle være forpligtet til fremadrettet og livsvarigt at udbetale fuld ægtefællepension til

H er i strid med dansk rets grundlæggende princip om, at man ikke kan få erstatning for skuffede forventninger., jf. bl.a. U 1996.200 H. Det forhold, at det fejlagtige dækningstilsagn er givet på baggrund af en konkret henvendelse ændrer ikke herpå.

Det gøres gældende, at H ved Ankenævnets (flertals) kendelse vil opnå en retsstilling, som H efter lovgivningen og pensionsregulativet ikke har eller på noget tidspunkt kunne have haft krav på.

Det gøres i tillæg hertil gældende, at de kendelser fra ankenævnet, der forholder sig til spørgsmålet om pensionsselskabers forpligtelser ved et fejlagtigt udsagn om størrelsen af fremtidige udbetalinger, jf. herved U2017.761Ø, ikke kan udstrækkes til at omfatte en pensionskasse som A-Pension, hvis udbetalinger er direkte reguleret af lovgivningen, i dette tilfælde enkepensionsloven på basis af pensionskassens regulativ, jf. herved særligt til Højesterets dom U2001.10H, hvor en fraskilt ægtefælle selv efter en række (fejlagtige) udbetalinger ikke kunne opnå fortsatte udbetalinger på grund af pensionskassens fejl.

Det gøres gældende, at dette understøttes af Højesterets dom i U2018.2738H (Danica-dommen), hvor Danica ikke kunne anses for forpligtet på grund af en generel fejloplysning om garanteret grundlagsrente i dækningsoversigter tilsendt forsikringstager fra 2000 til 2003.

Det gøres gældende, at H ikke har sandsynliggjort, at de tre grundbetingelser for at kunne støtte ret på A-Pensions fejlskrift er opfyldt, idet hun bl.a. og særligt ikke har sandsynliggjort, at hun bevisligt har indrettet sig i tillid til og disponeret efter selskabets fejlskrift.

Det gøres gældende, at det ikke er sandsynliggjort, at i hvert fald H's daværende advokat var i (beviselig) god tro i forhold til A-Pensions fejlagtige udsagn i mail af 20. august 2018 på en direkte forespørgsel fra advokaten.

Det gøres gældende, at der endelig må lægges vægt på fejlens karakter, idet udsagnet i mailen af 20. august 2018 og brevet af 24. september 2018 baserer sig på en forkert lovfortolkning sat i forhold til de konkrete

oplysninger i sagen, hvorved der ikke er tale om en grov eller systemfejl, særligt ikke, når H på tidspunktet var repræsenteret af advokat.

A-Pension henviser i den forbindelse i det hele til Georg Lett i Erhvervsjuridisk Tidsskrift 2019, side 91ff "Fejl i meddelelser fra pensionsleverandøren" samt Ankenævnet for Forsikrings kendelse i sagen 93.927, hvor et enstemmigt ankenævn ikke fandt, at et pensionsselskab var bundet af en alt for høj angivelse af de årlige udbetalinger til forsikringstager.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det fremgår af sagen, at H var gift med A frem til dennes død, og det er ubestridt, at hun opfylder betingelserne for at modtage enkepension efter A. Denne sag drejer sig om, hvorvidt A-Pension er forpligtet til at udbetale fuld pension til H, eller om udbetalingen skal reduceres som følge af, at der til lige skal ske udbetaling til A's tidligere ægtefælle.

Det fremgår af enkepensionslovens § 2, at en ægtefælle bevarer sin ret til enkepension, dersom ægteskabet har bestået i mere end 5 år og manden efter skilsmissen er pålagt at betale bidrag til hustruen. Efter samme lovs § 2, stk. 2, bortfalder retten til enkepension, hvis der er fastsat tidsbegrænset bidragspligt, og bidragspligten af den grund er bortfaldet. Enkepensionsloven er ophævet ved lov nr. 484 af 7. juni 2006, men det fremgår af samme lovs § 15, stk. 1, 2. led, at den nu ophævede enkepensionslov fortsat finder anvendelse for fraskilte hustruer, der har bevaret ret til enkepension på grundlag af skilsmisse meddelt før lovens ikrafttræden.

Afdøde A blev gift med Ekshustru i 1961. Ægteparret blev separeret i 1984 og skilt ved dom i Københavns Byret i 1985. I forbindelse med separationen blev A pålagt at betale bidrag indtil videre, og der blev meddelt skilsmisse på baggrund af separationens vilkår. Statsforvaltningen i Hovedstaden traf den 13. april 2011 afgørelse om, at bidraget skulle aftrappes og til sidst nedsættes til 0 kr. fra den 1. maj 2013.

Der er ikke i forbindelse med skilsmissen fastsat tidsbegrænset bidragspligt, idet et bidrag, der skal betales indtil videre, er at sidestille med et tidsbegrænset bidrag.

Det forhold, at statsforvaltningen efterfølgende har nedsat bidraget til 0 kr., fører ikke til andet resultat. Dette fremgår også af, at det efter de dagældende regler alene var retten der kunne tage stilling til bidragspligten, mens statsforvaltningen alene kunne tage stilling til bidragets størrelse.

Der er ikke oplyst andre omstændigheder, der gør at A's bidragspligt skulle være bortfaldet, da han afgik ved døden. Retten vil for afgørelsen derfor lægge til grund, at A's bidragspligt i forhold til Ekshustru bestod, da han afgik ved døden, og at hun derfor har ret til enkepension efter enkepensionslovens § 2, stk. 2.

Som følge heraf, skal enkepensionen efter A deles mellem sagsøgeren og afdødes tidligere ægtefælle, jf. enkepensionslovens § 2, stk. 3.

Spørgsmålet er herefter, om MP-pensions (nu A-Pension) mail af 20. august 2018 kan anses for at være et dækningstilsagn med en sådan klarhed, at A-Pension alligevel er forpligtet til at udbetale fuld enkepension til sagsøgeren.

Den 17. august 2018 skrev advokatfirmaet Jane Heller på vegne af sagsøger til sagsøgte. Det fremgik af mailen, at sagsøgeren ønskede oplyst, hvorvidt afdødes tidligere ægtefælle Ekshustru havde ret til enkepension. Det fremgik af mailen, at A's bidragspligt var bortfaldet, hvilket som det fremgår ovenfor, ikke var korrekt. Bidragspligten er, som der fremgår ovenfor, det afgørende kriterie for, hvorvidt retten til enkepension består.

Den 20. august 2018 bekræftede A-Pension , at afdødes tidligere ægtefælle Ekshustru ikke ville modtage enkepension, hvilket var korrekt alene ud fra de oplysninger, der fremgik af sagsøgers mail med forespørgslen. A-Pension oplyste i øvrigt ikke, hvad dette havde af betydning for sagsøgerens pension.

Efter en samlet vurdering finder retten, at A-Pensions mail af 20. august 2018 ikke kan anses som et dækningstilsagn, der har den virkning, at A-Pension er bundet heraf og derfor skal udbetale fuld enkepension til sagsøger. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at sagsøger var repræsenteret ved advokat, og at A-Pensions svar var korrekt ud fra de oplysninger, som fremgik af sagsøgers advokats mail. Det forhold, at A-Pension ved en nærmere gennemlæsning af den vedhæftede afgørelse fra statsforvaltningen kunne have fået tilstrækkelige oplysninger til at give et fyldestgørende svar, kan ikke føre til andet resultat.

Herefter frifindes A-Pension .

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 60.000 kr. Der er for afgørelsen lagt til grund, at MP-Pension ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

A-Pension

frifindes.

H

skal inden 14 dage til A-Pension
betale sagsomkostninger med 60.000 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.